

קצת התרגשות רבה בתחילת ספר במדבר. משה וכל ישראל מוכנים להכנס לארץ ישראל. לאסור שבני ישראל השלימו את המסירות של שמן באו למדבר (לקבל את התורה ולקנות את השלום) הם הסתדרו לפי דגלי השבטים. היום פאזורים (שאינם ממשקים) הוא להישמע בשעת חליטה) והתבוננו למסע לארץ כנען (כמו שמושה אמר ליתרו "נוסעים אנחנו!"). אבל אז התחילו הבטיות: בלשבע שער קראם על המתאוננים (בפרשת בכעלותך) והשיבו מלמד על סקא סמרגלים....

מרגלים - ה' אמר אל משה לשלח אנשים לתור (לרגל) את ארץ כנען. משה שלח 12 אנשים, מראשי בני ישראל ובמשך 40 יום המרגלים עברו בארץ כנען. בשוכם הם ספרו לבני ישראל שהארץ זבת חלב ודבש, אבל הם גם הפחידו את בני ישראל, כי הם ספרו שבארץ יש ענקים ועמים חזקים היושבים בערים בצורות.

שני מרגלים לא השתתפו בהצגת הדברים בעין רעה - יהושע בן נון וכלב בן יפנה. כלב אמר: "עלה נעלה וירשנו אתה פי יכול נוכל לה:" שאר המרגלים אמרו שלא יצליחו לכבוש את ארץ כנען וגם דווחו דברים רעים עליה והעם נסחף אחריהם. בני ישראל בכו באותו לילה, עד שגרמו לכוף שיה' פעם עליהם. משה התפלל לטובת בני ישראל וה' הכריע שאנשי הדור ההוא לא יוכלו להכנס לארץ כנען, מלבד יהושע וכלב. ה' גזר על בני ישראל להסתובב ארבעים שנה במדבר, עד שכל אנשי הדור ימותו ורק הצעירים יכנסו לארץ. המרגלים אשר ספרו דברים רעים על ארץ ישראל מתו במגפה.

מעפילים - היו אנשים שקמו ונסו לעלות לארץ כנען, אבל ה' לא היה בקרבם והם נפלו לפני אויביהם.

דיני עבודת המקדש - בפרשה אנו למדים עוד דינים מדיני עבודת המקדש (מנחה ונסכים). וגם מצות חלה - בני ישראל נצטוו על מצות חלה (פאשר מכינים בצק, מפרשים חלה לכהן). בסוף פרשת שלח מופיעה פרשת ציצית אשר אנחנו אומרים בכל יום בקריאת שמע.

הפטרה

בהפטרה אנו קוראים מספר יהושע על המרגלים ששלח יהושע לירחו. שם נאמר להם: כי- נתן ה' לכם את-הארץ וכי- נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל-ישיבי הארץ מפניכם: כי שמענו את אשר-הוביש

ה' את-מי ים- סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר